

לשמע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת כי תבוא

באתי אל הארץ

פרשتنا פותחת במצוות הביכורים, המצווה אותנו להביא את הראשית כל פרי האדמה אל הכהן בבית המקדש. אחרי שבעל השדה נותן לכהן את פירות הביכורים הוא קורא לפניו "מקרא ביכורים" – ובו הוא מספר את קורותיו של עם ישראל מרגע הופעת אברהם ועד לחזרתו לארץ ונושא שבח והודיה לה' יתברך על כל הטוב.

לפני הטקס החגיגי, קודם נתינת הטנה לכהן, ישנו חלק מקדים שבו מביא הביכורים אומר משפט קצרה:

"ובאת אל הפָהָן אֲשֶׁר יְהִי בַּיָּמִים הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֲלֵינוּ הַגְּדוּתִי הַיּוֹם לְה' אֱלֹהֵינוּ כִּי בָאתִי אֲלֵהָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאָבֹתֵינוּ לִתְתַּת לְנוּ" (דברים כו, ג).

כמה משמעות נושאות מילים מעטות אלו! ראו, אומר מביא הביכורים, הקב"ה הבטיח להביאנו אל הארץ – והנה אני כאן, עדות חייה לקיום הבטחות ולאמיות תורתנו! אך יש עוד נקודה חשובה המובעת בדבריו: "כִּי בָאתִי אֲלֵהָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאָבֹתֵינוּ לִתְתַּת לְנוּ". אני **באתי** – בעצמי, מיזמתி, לא אתה הבאת אותן. למדנו שקיים הבטחות של ה' כרוך ברצונו הטוב של עם ישראל.

זהו ההבדל בין שני חלקיו של טקס הביכורים. בחלקו המרכזי של הטקס אומר בעל הפירות "**ויבאו** אֲלֵהָרֶץ הַזֶּה" (שם, ט), אך קודם לכן הוא מכיר **"באתי"**! – כדי להפנים כי כל הבטחות הברכה מأت ה' יתקיימו רק אם אנו נשתף פעולה.

שאלות דוד בוצ'קין